

1911-07-14

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 71

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

der måske hvi mundtligt om
en gang. Der er så mange gode
møder også der nede, jeg agtede jeg
gennem deres længe og deres gamle
ord, spirede glimt af den lille
stjerne der vil frelse vort folk frem
for al forfærdelse. Og med tanken på den
gik jeg og rejste på Grundtvigs
ord: Velsignet være Kvinden, hvis ord er
Kampens frelse, de altid er let troende
englestenen lyde, og skinnende stundom
skuffer vel, som hist i godstaven, men
jensner af Gabriel fik bod med fastens
gaver, og stort var siden komde hende, ved
væggen og ved graven. De se hende af
sukkende, beundret solen fjerne, og alle
mellem afværgene de let og lys mere
saone. I det dem glædelig stangen
gang, her midt i morgenstunden, når
køde de fulgte hjærtets trang, at
salve hane vunden, dem lærte hende
fugle sang, at solen var opvunden.
Ja, hils nu Johan Thomas og Peter
og lever vel I alle.
Kærlig hilsen til dig og Jakob
for Anders og mig
Tale for sidste gang
med minsten sang!

Lille Venum 14/7 11

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 76

Kære Agnete, jeg tænkte
så meget på den store dræng
forleden. Jeg var nede i
Bovlund i Søndersjylland
og gik en tidlig morgen over
Lengere til Bersted Kirke
hvor Johan Thomas Lundby's grav
er. De fineste blomster stod
langs vejen og jeg havde en
kranse af dem med. Gravens
var let at finde, der er sten og
Kors på den, og smuden der stod
i sin dør Kunde også for godt
danst sig mig i hvilket hjørne
den lå, og en anden, jeg siden
fulgte et stykke med Kunde
også fortælle at det var for

masken der sigd for, at de havde
gjort hvil, da kuglen ramte.
"Eller, nu snakkes der jo ellers
ikke om det mere," føjede han
til, og gav sig en lang snak
om de preussiske og danske
generaler, da de rejste mindes,
mærket ved Overø, mens han
var i tjenesten.

Men jeg tænkte på, og var glad
der ved, at der nu er en ung
Johan Thomas der måske nok
får lov at føre dansk Rand
videre ind i vort folk.

Og hvor vi trænge til at få
vore sønne danske øjne op.

Jeg syntes det var sødt at
tænke på så ung Lundby
var da han døde, - jeg ved^{de}
kun så lidt om ham.
Skal høre noget hos eder
en gang.

Ja, Julie, min søster som er hos
os nu, lever så meget i tanken
om en lille friskole hjemme
hos hendes katter Ellen Vedel.
Det lader til at der er ved at
samle sig nogen der til, og en
flink lærer mener de at have.

Hun vilde nok ha' mig til
at spørge om I nok vilde
have eder lille Marie med
der. Jeg forstår så godt Julies
og hendes datters trang til en
siden lille hjemskole, og vilde
ønske den måtte komme i gang
for dem, og gerne følges af
mange flere små.

Det er fulde mørkt, jeg kan
ikke se min skrift. Men dagen
er travlt i disse frugt og gæst
vi tider - Og så får jeg så
megt at tænke på vrede i
Sonderjylland, men det skal